

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Sententia Excommvnicationis. Titvlvs X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

tationis limum Apostolorum Petri & Pauli, in Compellenda, & castitatis ac religionis vota. Nisi ex speciali licentia, & certa scientia nostra, de qua demum constare censetur, cum in signatura nostra desuper manu nostra scriptum, aut in literis nostris expressum fuerit: nos ex certa scientia & de speciali gratia concedere cum derogatione presentis constitutionis, illius de verbo ad verbum inferum tenore: non autem per clausulas id importantes, vel in articulo mortis constitutum, & tunc in casibus (in quibus satisfactio fuerit impendenda) facta satisfactione, vel idonea gratia: ratione commutari, prestantur. Et si aliqui confessionum praedictorum contra presentem constitutionem quaquam absolvere, aut excepta vota praedicta commutare attemptaverint, absolutio & commutatio huiusmodi nullius sit roboris, vel momenti. Et contrafactores eo ipso excommunicationis sententiam incurrant, a qua (nisi in mortis articulo a constituto) ab aliquo, quam a Romano Pontifice absolvi non possint: Non obstantibus literis, & constitutionibus huiusmodi, ac constitutionibus, & ordinationibus, &c. Et ne aliquis de praesentibus ignorantiam valeat allegare, mandamus eas in Cancellaria Apostolica, & audientia litterarum contradictarum legi & publicari, ac inter extravagantes alias Apostolicas constitutiones in quatuordecim diebus cancellariae describi, &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum suspensionis, inhibitionis, mandati & voluntatis, &c. Datum Spire, Ann. Domini M. cccc. lxxxviii.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS.
TITVLVS X.
CAP. I.

Excommunicati sunt, qui pacti sui promissionibus iustitiam vel gratiam a sede Apostolica obtinent, & qui tales non revelant nec illis absolute facili conceditur.

Bonifacius VIII.

Excommunicamus & anathematizamus ex parte Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri & Pauli, & nostra, omnes clericos, religiosos, & laicos utriusque sexus, siue sint familiares curiae, siue alii undecunque, qui aliquod pactum fecerint, seu aliquod paruum vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto siue promissione occulta vel manifesta, facta sub generalibus & plenarie non expressis, siue sit sub specialibus & expressis aperte verbis, quicquam dederint aut receperint, magnum vel paruum, vel promissionem de quacunque re aut utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint, pro aliqua iustitia siue gratia pro se aut pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscunque modis apud sedem Apostolicam obtinenda. Et hanc sententiam ad promittentes & acceptantes, dantes & recipientes duximus extendendam. Illos quoque qui aliquem sciverint culpabilem in praedictis, & nobis intra dietam trium spatium non reuulerint, vel allici, per quem ad nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiae subiacere. Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro praedictis, vel aliquo praedictorum (absque speciali mandato) nostrae absolutiois beneficium valeat obtinere: nisi forsan ad nos habere accessum non possit, in mortis articulo & constitutus. Nec etiam ad absolutiois gratiam admittatur, nisi prius quantum.

a Vide Conc. Trid. Sess. 4. de casibus reservatione, c. 7. b Vide Conc. Trid. Sess. 14. c. 7. de casibus reservatione.

dedit vel recepit, integraliter Papae ubi legitur: sitentiam vero siue gratiam siue obsequium illius per se esse momenti volumus, omnique flatibus etiam per se, & robore firmatis. Sed & fortiter obtemperantes nos ab absolute tenore cum parulis omnibus ad poenas similes obligamus.

CAP. II.

Promissa dantis ex interdicto persequitur. Annullat propter detractionem de iure non firmam quae non est specialis Papae licentia non potest dantis.

Provide attendentes, quod si frequentia, quae non sine causa, sine culpa tamen multorum interdicti sententiae profertur, quodque sunt totius orbis nimis prompti ad profertendas eadem, etiam in apertis siue causis, quae interdictum plus ex cupiditate quam charitatis radice perspicuis indicibus prodeceat, quodque interdicit tempore divinae orationis celebrantur & laudes, nec ecclesiastica sacramenta ministrantur, ut solent: tolluntur moribus seu munitur, sed praesertim per oblationem frequentem hostiarum adolefcentes & parvuli participantes raris raris minus inflammantur, & solidantur fide: sed in peccatis devotio, haereticos pullant, & multipliciter pericula animarum. Praesentis constitutionis tenore edicto, ut nulla Provincia, civitas, castrum, villa, territorium, vel distinctus auctoritate seculari vel religiosa supponatur ecclesiastico interdicto: pro potestate debito, vel pro cuiusvis monete, vel poena quantate, quacunque occasione vel causa, seu quocunque colore: pro eo maxime, quod ipsorum dantis, interdicti officiales, quocunque nomine vocentur, et in modo seu habitatores, aut singulares personae ipsorum, aut vel statuendis ordinatis vel ordinandis terminis interdicti debitum seu quantitatem non solvant, sed etiam aut in antea non persolvant. Nos cum omnes devotissimi iritum & inane, si secus habentur, interdictum, vel contigerit attentari, illudque nonnullis omnino: Non obstantibus quibuscunque conventionibus, conditionibus, pactis, conventionibus, compromissibus, remissionibus, fideiussionibus, consensibus, pactionibus, & sententiis super hoc habitis, vel habendis, quocunque poenarum spiritualium, & temporalium, seu multarum appositione, vel quacunque alia interdicti valeat. Nulla talis suppositio interdicti habentes interdicti, et in parte fieret de Apostolicae sedis specialibus litteris, & expressis per ipsius sedis patentes litteras apponatur.

CAP. III.

Andronicum Palologum, si Imperator Constantinensis, & haereticos ipsorum sacrosanctae, & venerabilis Romanae ecclesiae, cum ea se manifeste scilicet cum interdictis, qui hanc excommunicatos, & eorum terra, collegia, & possessiones interdicti. Sicut, privandi sunt, quae ad ecclesiam sunt, & ad interdicti sui conservatio nulla est. Facta ad Apostolicam sedem, & rejudicabit.

Clemens V.

Adcertitudinem praesentium, & memoriam haereticorum Andronicum Palologum, qui Graecorum imperatorem se nominat, tanquam corundem Graecorum antiquorum, & schismaticorum, & in antiquis interdictis constitutorum, & per hoc haereticorum, & haereticorum ac schismatici antiqui fautores, & haereticorum nostrorum consilio denunciamus excommunicationis sententiam latam a canone incurrisse, ac ipsam interdicti vinculo innotuam. Ceterum universis, & singulis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & ceteris omnibus conditione.

a Anastasius.

preminetur, conditionis, status, necnon universitatis, civitatum, castorum, & aliorum locorum districtus inhibetur, nec cum eodem Andronico Palaiologo in hujusmodi excommunicatione manente societatem vel confederationem aliquam contrahere sub quovis ingenio, vel machinatione presumant: vel ei alias in his, quibus excommunicatus est denunciatu s nobis, prestare consilium, auxilium, vel favorem publicum, vel occultum. Et si fecerit praesumptum fuerit, omnes singulares personas contrarium praesumentes (non obstant qualibet indulgentia sub quacunque forma verborum, vel expressione ipsis ab Apostolica sede concessa, vel in posterum concedenda, quam quocumque hoc viribus volumus omnimò carere) sententiam excommunicationis, quam ex nunc in ipsos ferimus, incurrere volumus ipso facto: Terras ipsorum & universitates praedictas, quae secus attentare praesumpserint, prout expedire videbitur ecclesiastico curabimus subijcere interdictio. Ad privationem omnium bonorum, quae a quibuslibet tenent ecclesiis, & ad poenas alias spirituales & temporales, prout utile putabimus, processuri. Et nihilominus societatem & confederationem ipsas (etiam si penam & juramenti additionem vel quacunque fuerint alia firmitate vallata) decernimus irritas & inanes. Datum P. d. N. Nonas Junii, Anno 2.

CAP. IV.

Excommunicati sunt, qui literas à Papa ante suam coronationem concessas impugnant.

Idem d.

Quia à nonnulli (prout accepimus) contra doctrinam Apostoli suae prudentiae, quin potius imprudentiae imitantes, ac disceptare super his de quibus eis non expediat, fatigantes, asserere non verentur, quòd summus Pontifex antefuz coronationis insignia se non debet intrromittere de provisionibus, reservationibus, dispensationibus, & aliis gratis faciendis, nec se in literis Episcopum simpliciter, sed electum Episcopum scribere. Nec etiam uti bulla, in qua nomen exprimat ipsius. Nos talium temeritates, compescere cupientes, singulos, qui occasione huiusmodi aliquas literas nostras super negociis quibuscumque concessas, quae à nobis ante coronationis nostrae insignia emanarunt, ausi fuerint impugnarè, excommunicationis sententia innotamus. Datum apud Peficum Burdegal. die xx. Anno 2.

a Joannes de Sylva in troit. de benef. part. 1. q. 2. dum meminit huius extravagantis, attribuit Clero. b. Prev. cap. 2. ne emittatur. extr. de consuet. Alaconense.

EXTRAVAGANTIUM COMMUNIUM FINIS.

CAP. IV.
Excommunicatus est, qui a communione ecclesie excluditur. Et hoc fit per sententiam iudicis ecclesie. In hoc articulo tractatur de sententia excommunicationis, eius effectu, et de modo eius revocandi. Excommunicatus non potest administrare sacramenta, nec sacramenta accipere. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse testis in iudicio ecclesie, nec iudex. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse paterfamilias, nec dominus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse tutor, nec curator. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse executor testamenti. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse procurator. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse advocatus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse notarius. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse minister publicus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse iudex secularis. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse paterfamilias, nec dominus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse tutor, nec curator. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse executor testamenti. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse procurator. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse advocatus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse notarius. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse minister publicus. Et si hoc fecerit, nullum est. Excommunicatus non potest esse iudex secularis. Et si hoc fecerit, nullum est.

LIBER PRIMUS COMMUNIS FINIS

UNIVERSITÄT
PADERBORN
3